

РЕШЕНИЕ

№ 16527

гр. София, 29.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав, в публично заседание на 07.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **835** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/. Производството е образувано по жалба на В. К. Н., ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място], срещу Заповед № ГРАМ 1373913/11.01.2026г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП, издадена от младши автоконтрольор в РУ Е. П. към ОДМВР С.. В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна и неправилна. Жалбоподателят оспорва констатацията, че е шофирал автомобила, като твърди, че превозното средство е било управлявано от баща му именно защото е знаел, че е лишен от права поради липса на застраховка. Сочи, че по този въпрос е подал жалба в съда и счита действията на полицейските органи за тенденциозни. Моли оспорената Заповед № ГРАМ 1373913/11.01.2026г. да бъде отменена. В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява. Депозирани е писмено становище от адв. А. М., пълномощник на жалбоподателя, с което се поддържа жалбата и се моли тя да бъде уважена. Ответникът – младши автоконтрольор в РУ Е. П. към ОДМВР С. не се явява и не изпраща представител в съдебното заседание. Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, установи следното: Жалбата е подадена в срок, срещу подлежащ на обжалване акт от лице, за което той е неблагоприятен, поради което е допустима. По същество е основателна. Със Заповед № ГРАМ 1373913/11.01.2026г. З. В. Д., на длъжност младши автоконтрольор в РУ Е. П. към ОДМВР С., е наложил на В. К. Н. принудителна административна мярка /ПАМ/ по чл. 171,

т. 2а, б. „а“ ЗДвП – прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца, за това, че на 11.01.2026 г. около 14:35 часа по първокласен път 1-6 от [населено място] с посока на движение към [населено място] е управлявал собствения си лек автомобил А. 80 с рег. [рег.номер на МПС], след като е лишен от право да управлява МПС по административен ред с НП № 25-0262-000406 от 20.11.2025г. На водача на превозното средство бил съставен АУАН бл. № 4712355 от 11.01.2026г. за нарушение на чл. 150А, ал.1 ЗДвП.

Видно от данните в оспорената заповед и от приложената по делото справка за водача, НП № 25-0262-000406 от 20.11.2025г. е било връчено на 26.11.2025г. и не е влязло в сила. С Решение № 37/26.02.2026г. на РС – Елин Пелин по АНД № 377/2025г., НП № 25-0262-000406 от 20.11.2025г., с което са наложени на В. К. Н. наказания глоба в размер на 500 лева и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца, е отменено.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Съгласно приложената по делото Заповед № 517з-3082/22.07.2025 г. на директора на ОДМВР – С., издадена на основание и във връзка със Заповед № 8121з-1632/02.12.2021г. на министъра на вътрешните работи, също представена с административната преписка, младшите автоконтрольори от сектор „Пътна полиция“ и РУ при ОД на МВР са оправомощени да прилагат принудителни административни мерки по чл. 171, т. 2а от ЗДвП. С оглед на това и предвид представения Акт за встъпване в длъжност на З. В. Д., процесната ЗППАМ е издадена от компетентен орган.

Спазени са изискванията за форма на акта, същият е мотивиран, като посочени фактическите и правни основания за издаването му. Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Заповедта обаче е в противоречие съответства и на материалния закон.

Съгласно чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП ПАМ прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство се прилага на собственик, който управлява моторно превозно средство, без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година.

В случая принудителната административна мярка е наложена поради това, че В. К. Н. е управлявал собствения си лек автомобил, след като е бил лишен от право да управлява МПС с НП № 25-0262-000406 от 20.11.2025г. По делото обаче не се установява наличието на соченото фактическо основание, а именно, че жалбоподателят е управлявал автомобила, след като е бил лишен от това право по административен ред. Действително, от данните по делото се установява, че с НП № 25-0262-000406 от 20.11.2025г. е било наложено на В. К. Н. наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца. Към датата обаче на констатираното нарушение на чл.150а от ЗДвП и на издаването на ЗППАМ това наказателно постановление не е било влязло в сила, а според чл. 74 от ЗАНН на изпълнение подлежи само влязлото в сила наказателно постановление. Обстоятелството, че процесното НП, с което на жалбоподателя е наложено наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, не е влязло в сила се потвърждава както от справката за водача, в която това е изрично посочено, така и от

приложеното по делото съдебно решение на РС – Елин Пелин по АНД № 377/2025г., видно от което НП е било своевременно обжалвано и в резултат на това - отменено. По делото няма данни дали решението на РС е оставено в сила, но това е без значение, доколкото релевантно и безспорното е, че към датата на констатираното нарушение и на издаването на заповедта НП № 25-0262-000406 от 20.11.2025г. не е било влязло в сила и не е подлежало на изпълнение, т. е. към този момент жалбоподателят не е бил лишен от право да управлява МПС. Предвид изложеното, не е налице сочената от полицейския орган хипотеза на чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП, явяваща се фактическо основание за налагане на принудителната административна мярка.

Процесната Заповед № ГРАМ 1373913/11.01.2026г. се явява незаконосъобразна на основание чл.146,т.4 от АПК и следва да бъде отменена.

При този изход на спора жалбоподателят има право на разноските по делото за платена държавна такса в размер на 5.11 евро. Доказателства за платено адвокатско възнаграждение не са представени, поради което разноски за него не се присъждат.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на В. К. Н. Заповед № ГРАМ 1373913/11.01.2026г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП, издадена от младши автоконтрольор в РУ Е. П. към ОДМВР С..

ОСЪЖДА Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи – С. да заплати на В. К. Н. разноски по делото в размер на 5.11 евро.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: